

որ Փարիզ հարիւրին ութսունը կամ
իննսունը ասանկ են :

Եւ ինչպէս ատենաբանութեան
մէջ ուսեալ, ինչպէս ատենաբանութեան
նաստեղծ մը կ'ըսէր . և թէպէտ իրենց
ընտելութիւնը հարուստ և զօրաւոր, բայց
շատ անգամ դատապարտուած են ծուռ
և վայրենի դատարարակութեամբ մը
չափաւոր կամ ողորմելի մարդիկ ըլլալ .
նման այն խեղճ բուսոց որոնք օդէ և
ազատութենէ զուրկ, և վրանին մտա-
դիր հոգացող մը չունենալով, ուզեն
չուզեն ժամանակէ առաջ պիտի ծերա-
նան և խեղճութեամբ այն խաւար տե-
ղը թողմին և չորնան :

Բայց սակայն տարիները կ'անցնին
կ'երթան, ողորմելի տղուն տարիքն ա-
ռաջ կ'երթայ, միտքն ալ միատեղ . բայց
այն միտքը ոչ կը թուծիւն կ'առնէ և
ոչ զօրութիւն . մտաւոր բարոյական
և կրօնական զարգացումը ամենեւին ոչ,
կամ թէ ապականեալ : Եւ դժբաղդ
տղաքներէն աւելի կարեկցութեան ար-
ժանի բան չկրնար ըլլալ . և վերջը ուր
կ'երթայ թէ որ մեծ ազգի մը գրեթէ
բոլոր պատանիները այնպէս ըլլան :

Կ'ոնէ երանի կու տամ անոնց, որոնք

թերթէն սկսեալ ինչուան ճարտասանութիւն,
մանաւանդ թէ վեցերորդ երկու անգամ ըրեր
էր : Բայց թշուառաբար ուրիշ բան ընել մտքն
չէր անցեր, և մէկն ալ չէր եղած որ իրեն միտքը
ձգէ, ու սիրտ տայ որ նոյն միջոցին իր ուսմունքը
ընէ : Իրեն գպրոց մանկու առեւն հայրը իրեն
գրասեղան մը տուեր էր . այս խեղճ գրասեղանը
հաւատարմութեամբ իրեն հետ ընկերացեր էր
տարուէ տարի գասէ գաս անցնելու և իր թղթե-
րուն և գրքերուն պահարան և իրեն միակ աշա-
կերտակից եղած էր, և անբաժանելի նեցուկ մը,
և բնականապէս վարժած էր զանիկայ իրեն ուս-
մանցը ու յառաջագիմութեանցը նշան սեպել . և
իրօք երկուքն ալ միատեղ առաջ կ'երթային, այն-
պէս որ երբ ճարտասանութենէն ելաւ ու փիլի-
սոփայութիւն մտաւ, պատանին ինքիրմէն դուրս
ելած այնչափ ունեցած յաջողութիւններուն վրայ
իր հօրը դրեց . Սիրելի հայրիկս, քեզի մէկ նոր
աւետիս մը պիտի տամ, վերջապէս ահա գրասեղան
դիւրստեալս մէկ է :

Եւ ետարանը իրեն պարզ և խորունկ բացա-
ւորութեամբ լաւ կը հասկըցնէ թէ մարդկային
ընտելութեան համար որչափ հարկաւոր են այս եր-
կու յառաջագիմութիւնները՝ երբ մանկացելոյն
Ատուծոյ համար կ'ըսէ . Մահա-ն Եթէր ԵՒ ԶՕ.
ԲԱՆԱՅՐ :

այս կերպով ուսեալ, բայց իրենց զօրա-
ւոր բնութեան կարողութեամբ և կամ
ընկերական դատարարակութեան ընդ-
հանուր շարժմունքովը, անակնկալ օգ-
նութիւններ կը գտնան և կը զարգա-
նան, թէպէտ և ուշ . բայց ինչպէս որ
ըսի, այդ բանը շատ քիչ կը հանդիպի .
և ասիկէ շատ ծանր և անդարմանելի թը-
շուառութիւններ կը քաշեն ընտանիք,
հայրենիք և բոլոր մարդկութիւնը :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

Եւ ազգին հիմակուան վիճակին
նայելով՝ որ գիտութիւններն, որ լե-
զուներն, ու որ արուեստներն աւելի
հարկաւոր ու օգտակար են :

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Քանովա Անտոն :

ԻՏԱՆԱԿԱՆ հանձարը ինչպէս որ
ուրիշ գեղարուեստից մէջ, ասանկ ալ
քանդակագործութեան մէջ միշտ ե-
րեւելի եղած է, և աս գերազանցու-
թեան հասուցեր էր ինչպէս ինչպէս ե-
րեւելի արձանագործը Ժ. Դարուն մէջ .
բայց իրեն վերջի տարիները աս արուես-
տին գեղեցկութեան գաղափարը սկսեր
էր իյնալ իրեն չհետևողաց ձեռքը :
Եւ այսպէս քանի գնաց արձանագործու-
թեան մէջ կը պակսէր բնական գե-
ղեցկութիւնը և իմաստասիրութիւնը,
որ կատարելագործութիւն տուող հան-
գամանքներն են . այս անարուեստ վի-
ճակին մէջն էր արձանագործութիւնը՝
երբոր անմահ քանդակագործը Վա-
նովա ծնաւ ի Ենեատիկի սահմանը 1757
նոյեմբերի 16՝ Փոսսանեոյ ըսուած գե-
ղը, վսեմ օրինակ մարդու հանձա-
րին . և ցոյց իր ջանքովը թէ մարդ-
կային հանձարը որ աստիճանի կրնայ